sportul Magazin

Intermezzo sportiv cu Helena Vondrackova

Clasată pe locul II și distinsă cu „Cerbul de argint", în competiția vocilor desfășurată la Brașov, **Helena Vondrackova** a revenit pe micul ecran al televizoarelor noastre, într-o agreabilă comedie muzicală. Acum, după ce am văzut-o în postura de cîntăreață, apoi în cea de actriță de film, permiteți-ne să v-o prezentăm și pe sportiva Vondrackova!

Răspunsurile pe care ea le dă — în cadrul unui interviu publicat recent de revista pragheză „Stadion" — ne demonstrează afinitățile sale cu viața sportivă. Iată această secvență insolită din activitatea Helenei Vondrackova:

— Vă interesează sportivii de frunte?

— În fiecare dintre noi mai dăinuie o urmă de copilărie. În cazul meu, copilăria este legată de gimnastica pe care am practicat-o cu toată pasiunea. E de la sine înțeles, deci, că sportiva care m-a interesat cel mai mult se numește: Vera Ceaslavska.

— Ce sport vă atrage acum?

— În afară de natație, pe care timp de mulți ani am practicat-o în mod organizat, participînd și la concursuri, dar pe care acum o neglijez, mă pasionează luptele „sumo". Am făcut cunoștință cu ele în Japonia. Ele îmi plac prin stilul lor, prin corectitudinea maximă pe care o pretind, ca și prin impresionanta lor tradiție.

— Pentru simpla recreare, mai practicați vreun sport?

— Practic mini-schiul. De fapt, nu am cunoștințe prea temeinice în acest sport, însă mă descurc foarte bine cu mini-schiurile, chiar și fără bastoane. Pentru mine, acest sport constituie un excelent mijloc de relaxare, fapt pentru care îl recomand tuturor!

Recomandare pe care, desigur, admiratorii actriței cehoslovace o vor pune în aplicare în iarna viitoare...

REFLECȚII FOTBALISTICE

- **Fructificarea unei centrări „ca la carte", exemplifică legătura dintre... teorie și practică!**
- **De cele mai multe ori, centrările impecabile sînt urmate prompt de... ratări ireproșabile!**
- **Acțiunile luate pe cont propriu și nefinalizate fac ca jucătorului respectiv, să-i scadă... acțiunile!**

D. MAZILU

EȘTI UN GHINIONIST, DORU POPESCU?

Acest băiat, a reușit să învingă handicapul „lipsei de experiență", numărîndu-se printre cei mai buni jucători dinamoviști ai turneului din America de Sud. A venit însă meciul de la Campinas, momentul nefericitului accident. Din spate, un fundaș brazilian a încercat să-l deposedeze în momentul cînd Doru Popescu se pregătea să reia balonul din volé. În locul mingii, brazilianul a lovit, în plin, glezna adversarului și... fractură de astragal. A urmat imobilizarea în ghips, pentru 40 de zile.

...Piciorul s-a vindecat mai repede decît se așteptau unii. Ghipsul a fost scos cu o săptămînă mai înainte, și Doru Popescu și-a reluat pregătirile. La început, cu ușoare exerciții de gimnastică. Aflînd toate acestea, joi, am mers pe „Dinamo" să-l vedem. În cabina jucătorilor, gata de antrenament, am aflat însă o veste de loc plăcută: **„Doru s-a accidentat din nou"**. Cum? Nimeni nu știa. L-am așteptat, atunci, să vină. Peste cîteva minute, i-am zărit silueta înaltă, coborînd încet treptele tribunei dinspre Șos. Ștefan cel Mare. Șchiopăta. Dar nu de piciorul drept, cel accidentat în Brazilia. Nu, de celălalt!

— Ce s-a întîmplat, Dorule?

— Nici nu știu ce să spun. La așa ceva nu mă așteptam. Eram bucuros că mi-am reluat pregătirile. N-am rezistat tentației, am luat o minge și m-am apucat să-i șutez la poartă unui puști, acolo pe terenul de zgură (**n.n. — și face un semn cu mîna, arătînd spre peluza a doua**). Am vrut să-mi protejez glezna scoasă din ghips și am tras cu piciorul cel zdravăn. Nu știu, am vrut să lovesc mingea cu sete, așa să-mi vărs focul pentru tot ce se întîmplase. Dar, în momentul loviturii mingii am simțit că m-a fript ceva la genunchi. Și-acum, iată-mă cu o nouă fașă ghipsată. O mai fi pățit cineva așa ceva?

L-am rugat pe dr. Ciortea să ne spună despre ce este vorba. **„Entorsă la genunchi. Nu-i atît de grav, cum și-a închipuit. După 6—7 zile vom scoate ghipsul".**

— Ești un ghinionist, Dorule? Rîde, așa cum îl știm mereu. Apoi, își încrețește fruntea și pune mîna pe picior, îl pipăie...

— Nu cred. Joc de la 13 ani (**n.n. — acum are 22, îi împlinește luna aceasta**) și n-am fost accidentat niciodată. A, da! Am mai fost. Dar nu mă sperii. Chiar la Dinamo am mai stat pe tușă. Ce naiba, fotbalul nu e turism. Și acasă se lovește omul, în cameră, de piciorul patului... Dar la fotbal?

...Facem o pauză. Dr. M. Ciortea îi recomandă o nouă serie de 50 de extensii și flexii ale labei piciorului. Cînd medicul îl lasă, ochii lui se îndreaptă spre miuța colegilor. Îl sîcîi cu o nouă întrebare: **cine ia campionatul?**

— Sigur, Dinamo.

— Dar titlul de golgeter?

— M-a ajuns Moldoveanu. Băieții profită că stau pe tușă. Dacă nu s-ar distanța prea mult... Golurile poate am să le recuperez. Știți bine ce mingi pune Dumitrache!

— Și cînd te vei reîntîlni cu ele?

— Doctorul spune că peste două, trei săptămîni.

Apoi, strînge din dinți și începe să numere din nou: 1, 2, 3... 40, 41, 42... Alte serii de extensii și flexii. Piciorul de sprijin e cel cu entorsă. Ah, afurisita.

Constantin ALEXE

SATISFACȚIA VICTORIEI...

Patru fete, patru floretiste — echipa Steaua, campioană a României — trăiesc clipe de mare satisfacție... Iată-le la Palazzo dello Sport din Torino, după prestigioasa victorie din „Cupa Europei" asupra formației feminine de floretă a clubului Dinamo Moscova. Olga Szabo, căpitanul echipei bucureștene, împreună cu Ana Ene-Pascu (în trening) și Ecaterina Iencic-Stahl o îmbrățișează pe Ileana Drîmbă, cîștigătoarea asaltului decisiv...

Foto: A.N.S.A. (L'agenzia Nazionale Stampa Associata) *Torino*

DESPRE UN CLUB DE ȘAH FOARTE VECHI, O BIBLIOTECA EXTRAORDINARĂ ȘI... KARL MAY!

Orașul Bamberg din Bavaria este mîndru de clubul său de șah, înființat în 1868. În lunga sa activitate, acest club a înscris în palmaresul său numeroase succese. Pe nimeni n-a mirat, deci, faptul că tocmai șahiștii din Bamberg s-au oferit să organizeze prima întîlnire internațională dintre echipele reprezentative ale R.F. a Germaniei și României.

Meciul a fost deosebit de interesant, nu numai sub aspect pur tehnic. Vizita echipei noastre la Bamberg s-a desfășurat într-o atmosferă deosebit de amicală. În timpul primirii oficiale ce ni s-a făcut la vechea primărie a orașului, fetele care ne-au oferit flori, erau îmbrăcate în foarte frumoase costume naționale românești. A fost o surpriză plăcută pentru noi, ca și caldele cuvinte despre România, rostite de către primarul orașului, Dr. Mathieu.

Celor dintre noi care au pasiunea cărților de șah, Bambergul le-a rezervat o mare surpriză: aci se află una dintre cele mai mari biblioteci șahiste din lume. Ea aparține marelui maestru Lothar Schmid și cuprinde actualmente peste 10.000 exemplare. Printre ele se află manuscrise din evul mediu, ediții rare și chiar exemplare unice. Figurează cu cinste și primele cărți de șah românești. Alături de cărți, o colecție minunată de șahuri, din toate țările lumii, de la vechile șatrandjuri arabe, pînă la operele de artă ale meșterilor din Thailanda și China.

Vizitind casa lui Lothar Schmid, curiozitatea se împarte, vrînd-nevrînd, între această comoară șahistă și muzeul Karl May, realizat și întreținut tot de familia Schmid, care deține drepturile de editare ale operelor marelui creator al lui „Old Schatterhand" și „Winnetou". Chiar la intrare, te întîmpină un indian Cheerokee, în costum de paradă, iar în interior găsești tot arsenalul vestului sălbatic, „omorîtorul de urși", tomahawk-uri, lassouri, cuțite, alături de pipe ale păcii, mocasini sau dinți de grizzly.

Iată deci cum, fără să știe, Karl May s-a dovedit a fi un postum sprijinitor al șahului...

S. SAMARIAN

PICĂTURI

- **Sînt unii jucători care fac din ofsaid o... metodă de joc, cînd nu e decît o abatere ca oricare alta.**
- **Fotbalul infirmă un principiu economic: se susține și prosperă prin... goluri în producție!**
- **Unele transferări sînt ca peticirea poalelor cu bucăți luate din piepți.**
- **Vara se numără bobocii... la fotbal.**
- **Mingea se joacă și cu capul. Eu credeam că numai cu capul.**

Barbu ALEXANDRU

SILUETE ZVELTE, TINEREȘTI...

Iată cîteva dintre modelele 1971, de automobile sport, „MG", lansate de uzinele „British Leyland".

Acest tip de mașini se bucură de sufragiile tineretului din toată lumea, ceea ce a dus la intensificarea procesului de producție, nu mai puțin de 1 500 de mașini sport ieșind săptămînal pe porțile uzinelor și alăturîndu-se celorlalte care circulă pe șoselele celor cinci continente.

Unele modele pot atinge viteza de 173 km pe oră.

DE LA JOACĂ LA JOCUL DE FOTBAL *)

Fotbalul la copii începe prin a fi o joacă. Dar această joacă trebuie să treacă, treptat, la stadiul de joc, la „maidanul organizat", cum îl denumesc, cu o formulă fericită, cei doi autori ai lucrării de față. Foști jucători de fotbal, apoi antrenori și cronicari de televiziune și de presă — deci păstrînd mereu contactul cu joaca la copii și cu jocul celor mari — Dragoș Cojocaru și Mihai Ionescu îndeplinesc o foarte utilă acțiune pedagogică prin fixarea obiectivelor ce trebuie urmărite de profesorii de educație fizică ai școlilor și de antrenorii centrelor de copii, pentru depistarea „talentelor", spre a urmări formarea lor ca viitori jucători de performanță. Pornind de la izvoarele originare ale fotbalului, alternînd dialogul viu dintre copii și părinți cu indicațiile tehnice ale antrenorului, stabilind jaloanele procesului de instruire și de educație, stimulind pe micii fotbaliști cu exemplele marilor jucători care au strălucit și strălucesc pe stadioanele lumii, cei doi autori reușesc să facă o simbioză perfectă între plăcut și util, datorită căreia cartea lor devine un prețios îndrumar pentru parcurgerea tuturor etapelor de creștere a fotbalistului de mîine. Sînt bine conturate și rolurile, în deplină colaborare, ale familiei și școlii, hotărîtoare pentru formarea fotbalistului-cetățean. Copilului de ieri nu i se deschid, deci, numai „porțile fotbalului", dar și acelea ale afirmării în viața socială, în munca de construire a unei țări noi. Și pentru aceasta cartea lui Dragoș Cojocaru și Mihai Ionescu, ilustrată cu numeroase și instructive fotografii din jocul copiilor, constituie un excelent instrument de lucru.

a. vis.

*) „La porțile fotbalului" de Dragoș Cojocaru și Mihai Ionescu, Editura Stadion, 1971

CRONICA SFERTURILOR DE VEAC

Cînd bunicii făceau sport...

MARTIE

1871 *Primăvara timpurie a permis „Societății Române de Arme Gimnastică și Dare la Semn" să organizeze la 29 și 30 martie 1871 primul „concurs cu premie de dare la semn" în aer liber.*

1896 *La 3 martie 1896 a apărut primul număr din „Revista sportivă", condusă de A. Davilla. În cuvîntul „Către cititori", publicația se angaja să devină „un letopiseț modern și atent care să consemneze evoluțiunea sportului și în special a hipismului, vînătoarei și ciclismului. Totodată, se dădeau asigurări că „scrima, tirul, navigațiunea, gimnastica și, în general, toate sporturile atletice vor găsi în aceste coloane un ecou fidel".*

1921 *În numărul din 27 martie, revista „România sportivă" publică unul dintre cele mai importante documente din istoria pugilismului nostru: un aspect din timpul meciului susținut la 2 septembrie 1912 de „compatriotul nostru Costamagna" cu Jim „Fireman" Flyn, „cel mai rezistent și periculos dintre adevărații campioni ai boxului. Actualul campion al lumei, Dempsey, a fost făcut k.o. de acesta într-o singură repriză" (n.n.: dar Dempsey era atunci la începutul strălucitei sale cariere). „În lupta contra lui Charlie Miller (pseudonimul sub care boxa Costamagna), Jim Flyn a fost declarat învingător" prin k.o. în ultima repriză, a cincisprezecea.*

1946 *„PRIMA LEGIUIRE SPORTIVĂ DEMOCRATICĂ ȘI MODERNĂ". În numărul din 13 martie 1946 al ziarului nostru, era comentată „Legea O.S.P.", adoptată de Consiliul de Miniștri de sub președinția dr. Petru Groza și intrată în vigoare prin publicarea în „Monitorul Oficial" din 9 martie 1946.* „După 18 luni de existență și de activitate laborioasă în domeniul sportului de mase, legiuitorul a consfințit printr-un decret-lege existența Organizației Sportului Popular, instituind-o ca singurul for sportiv de conducere în România" (...).

Apariția acestei legi va marca începutul perioadei în care, așa cum arăta Emil Ghibu și Ion Todan în „Sportul românesc de-a lungul anilor", „mișcarea sportivă românească se încadrează în marea revoluție culturală inițiată de P.C.R., contribuind la dezvoltarea multilaterală a personalității oamenilor".

documentar de Dorin ȘTEFLEA

ADEVĂRURI

- Nici nu vă puteți închipui cît de mult este stimulată acțiunea minții de mișcările fizice.

Pliniu

- Sportul te învață să cîștigi cinstit. Sportul te învață să pierzi în mod demn. Prin urmare, sportul te învață de toate — te învață ce este viața.

Ernst Hemingway

- Puneți pe bătrînii unei țări să defileze și veți cunoaște starea sporturilor în acea țară.

Jean Giraudoux

- Ca să înțelegi sportul trebuie să-l fi făcut; ca să-l fi făcut, trebuie să-l fi înțeles.

Virgil Ludu

- Unde este coborîșul mai ușor, acolo și urcușul este mai greu.

Leonardo da Vinci

MUNȚII NEMIRA-MUNȚII CRIVĂȚULUI

Din „jurnalul de călătorie" al unui participant la Marele simultan de iarnă al Carpaților

Împreună cu discipolii săi întru alpinism de la A.S. Armata Brașov (maestrul sportului D. Chivu și N. Naghi), maestrul emerit al sportului Emilian Cristea a ținut să participe efectiv la Marele simultan de iarnă al Carpaților, acțiune organizată ca omagiu adus partidului cu prilejul aniversării a 50 de ani de glorioasă existență.

Iată cîteva dintre însemnările lui Emilian Cristea:

19 februarie. Pregătiri, pregătiri, pregătiri! În sfîrșit, primim hărțile munților ce avem să-i parcurgem și — la drum! Traseul atribuit asociației sportive Armata Brașov începe din pasul Oituz. Munții a căror creastă avem s-o parcurgem, sînt situați între pasul amintit și Valea Trotușului. Împăduriți, cu vîrfuri ce nu depășesc 1650 m, ei pun probleme numai în ceea ce privește orientarea.

20 februarie. Zi vîntoasă cu burniță rece care îmbracă pădurea cu o chiciură sclipitoare. Stratul de zăpadă nefiind prea gros, ne permite să înaintăm cu spor.

21 februarie. Totul este alb. Peste noapte, munții îmbrăcaseră haina imaculată a zăpezii și, acum, drumul nostru pe Valea Corasîău este o desfătare. Copacii s-au învăluit într-o horbotă fină. Crengile, mai ales cele ale molizilor, par draperii fantastice pe sub care trecem cu grijă ca să nu le stricăm gingașa frumusețe. Pe Dealul Corasîău ajungem în jurul orei 12. Un vînt rece bate în rafale puternice dinspre nord-est, aducînd zăpadă. Curînd sîntem îmbrăcați la fel ca pădurea. Munții Nemira își confirmă numele — Nemira fiind porecla locală dată Crivățului. Trăim în plină iarnă. Ceața, vîntul și frigul spulberă optimismul nostru, care ne făcuse să întrezărim o ascensiune ușoară.

Încrucișîndu-ne din cînd în cînd cu urmele cerbilor, speriindu-ne de zborul zgomotos al cocoșilor de munte, depășim pe rînd vîrfurile Boca, Gheparul, Ceangăul, Capul Viței. Zorim să ajungem la Șandrul Mic, unde harta arată că drumul trece pe versantul vestic. Speram ca, aici, să scăpăm de sulițele reci ale Crivățului.

Noaptea o petrecem, undeva, sub Vîrful Șandrul Mare (1639 m). Cortul nostru, așezat pe un strat gros de cetină, ne-a oferit un adăpost bun și relativ călduros. Supa și celelalte preparate culinare, atît de apetisante în bivuac, ceaiurile făcute cu apa din zăpadă, flacăra pîlpîindă a luminării, rafalele de vînt oprite de pînza înghețată a cortului, ne-au prilejuit, din nou, momente de desfătare alpină.

22 februarie. Dimineața, admirăm crestele mîngîiate de razele timide ale soarelui. Frumusețea peisajului imaculat răsplătea eforturile noastre din ajun și ne îndemna la drum. În Valea Uzului — la Gura Bîrzăuții — ajungem după numai șase ore și, pentru că avem timp destul, atacăm al doilea sector al drumului, situat între valea amintită și Valea Ciobănașului, depășind înainte de venirea serii cea mai înaltă culme: Vîrful Moghioroș.

23 februarie. Folosim ultima zi pentru a coborî în Valea Ciobănașului și a traversa peste al treilea sector al crestei, ajungînd în Valea Trotușului, punctul terminus al traseului nostru.

Emilian CRISTEA

CU MINIBASCHETUL, ÎN JURUL PĂMÎNTULUI

Minibaschetul este o noutate? Da, dacă ținem seama că baschetul are o vechime de 80 de ani („data nașterii" 1891, Colegiul Springfield din statul Massachusettes, „inventator" — profesorul de educație James A. Naismith), în vreme ce minibaschetul s-a „născut" de abia în anul 1950, tot în S.U.A., fiind introdus sub numele de „Biddy Basket-ball" de către Jay Archer. Și totuși, în numai două decenii, minibaschetul a cunoscut o dezvoltare excepțională, dovadă fiind aria lui de răspîndire care cuprinde aproape toate țările Europei, precum și Porto Rico, Canada, Japonia, Malaezia, Ecuador, Singapore, Brazilia, Mexic, Birmania, Burma, Australia, Uganda, R.A.U., etc.

În România despre o activitate organizată se poate vorbi de abia după 1965, iar prima competiție republicană, „Cupa Federației" (devenită ulterior „Criteriul național"), s-a desfășurat în 1967, la București. Să dăm, însă, cîteva informații care relevă răspîndirea baschetului pentru cei mici.

LA GUAYAQUIL a avut loc primul stagiu al antrenorilor de minibaschet din Ecuador.

ECHIPA ȘCOLII SAVIO JUNIOR (antrenor Claude Brother) a cucerit primul campionat național al Ugandei, învingînd, la Kampala, formația școlii primare din Kimmanya (în fotografie, campioana Ugandei).

ÎN SALOANELE INSTITUTULUI NAȚIONAL DE CULTURĂ ȘI SPORT DIN PANAMA, a avut loc primul stagiu pentru minibaschet al profesorilor de educație fizică și antrenorilor de baschet.

În sfîrșit, nu putem să nu amintim de „CUPA PRIMĂVERII" competiție devenită tradițională, care se va disputa la începutul lunii aprilie la Suceava, cu participarea celor mai bune echipe din Cluj, Constanța, Satu Mare, București, Oradea, Bacău, Iași, Tr. Măgurele și din alte orașe.

D. STANCULESCU

Îndrăgit din ce în ce mai mult, minibaschetul a pătruns impetuos pe Continentul Negru, cucerind copiii și determinînd crearea a numeroase echipe de viitori performeri.

ARBITRUL ȘI COPIII LUI

— Lui, că a fost cuminte — un cartonaș cu prăjituri! Ție împielițatule, un cartonaș... galben!

Desen de Al. CLENCIU

FOTBALUL ȘI... PIAȚA COMUNĂ

Un caz cu totul ieșit din comun s-a petrecut de curînd în Belgia, cu ocazia judecării contestației introduse și cîștigate de F.C. Anvers împotriva rezultatului negativ obținut în fața binecunoscutei (și de noi !...) formații Standard-Liège. Federația belgiană a recunoscut justețea motivului invocat și a dat cîștig de cauză reclamantei, care sesizase faptul că echipa Standard utilizase în meciul cu pricina patru jucători străini în loc de trei, cît permite regulamentul.

Standard s-a opus hotărîrii, argumentînd că al patrulea jucător — Koster — este din R.F.G., țară care, asemeni Belgiei, face parte din Piața Comună. La rîndul său, Comitetul executiv al acestei organizații a trimis o adresă cerînd în termeni energici federației belgiene să se încadreze clauzei care permite libera circulație a mîinii de lucru în țările membre ale C.E.E. Hotărîrea a rămas nemodificată, pe motivul că aici era vorba de picioare, iar în ceea ce privește munca, problema este încă neclară.

RĂSPUNDE Ion Poștașu

GEORGE VLADOIU, PLOIEȘTI. Apropo de golurile înscrise de Alecu și Moldoveanu, în meciul Politehnica Iași—Petrolul:

Eu întreb, fără ocoluri:
Ce se laudă ieșenii
C-au învins, cînd două goluri
Le-au înscris — știm —
...ploieștenii!

PETRE VĂCARU, CARANSEBEȘ. Interesant: ați notat numărul loviturilor pe care le-a aplicat Frazier lui Clay și vice-versa. Potrivit numărătoarei dv. — ați fost bun la matematică? — Frazier l-a „găsit" pe Clay de 324 de ori, în timp ce campionul mondial

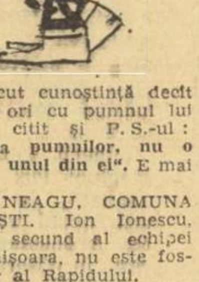

n-ar fi făcut cunoștință decît de 221 de ori cu pumnul lui Clay. Am citit și P. S.-ul: **„Însă tăria pumnilor, nu o știu la nici unul din ei"**. E mai bine!

RADU NEAGU, COMUNA BĂRCĂNEȘTI. Ion Ionescu, antrenorul secund al echipei C.F.R. Timișoara, nu este fostul jucător al Rapidului.

GEORGE ILIESCU, PLOIEȘTI. 1) Clay pronosticase că îl va învinge pe Frazier în repriza a 6-a. 2) Cea mai înaltă jucătoare de baschet, din lume, pare a fi sportiva sovietică Uliana Semonova, în vîrstă de 18 ani, de la echipa

Daugava din Riga. Ea are 2,07 m. Cunoașteți dv una mai înaltă?

ION ANTOHI, BUCUREȘTI. 1) Am mai răspuns la această întrebare: toate medaliile sînt confecționate din bronz și acoperite apoi cu un strat subțire de argint sau de aur. Dar nu prin asta devin ele mai valoroase! 2) Ați auzit că, în campionatul viitor, Dobrin va activa la Politehnica Iași? Nu știm nimic. Dacă aflați ceva în această privință, spuneți-ne și nouă.

CONSTANTIN BUCSE, BUCUREȘTI. Poanta nu este chiar... nou-nouță, dar s-o ascultăm și în varianta dv, pe marginea victoriei lui Joe Frazier asupra lui Cassius Clay:

Ar fi fost un paradox
Dacă, dintre cei doi grei,
Ar fi cîștigat la box
Cela care este... clei!

SIMION VALCAN, BRAȘOV. **„Sînt un tînăr în etate de 15 ani, și doresc să devin luptător de greco-romane și, mai tîrziu, poate, chiar campion, de ce nu? V-aș ruga, în acest scop, să-mi dați adresa campionului mondial, Simion Popescu, căruia vreau să-i scriu".** Lui Simion Popescu îi puteți scrie pe adresa clubului Steaua: București, strada Plevnei nr. 114. Sectorul 7. Dacă veți deveni cîndva campion, să nu uitați să spuneți că primul sprijin în carieră l-ați primit din partea mea!

I. MIHALACHE, BUCUREȘTI. Încercarea dv de a atenua, întrucîtva, proporțiile înfrîngerii Petrolului, de-acum cîțiva ani, în Cupa României, unde a fost eliminată de... C.I.L. Blaj, n-a avut succes. C.I.L. Blaj activa atunci în campionatul raional. Presupunînd că C.I.L. Blaj ar fi jucat în „regiune", datele problemei s-ar fi schimbat mult?

AUREL PAP, ORADEA. Echipa dv. favorită, Dinamo București, a cîștigat de 5 ori titlul de campioană a țării, la fotbal. Prima oară, în anul 1955, avînd următoarea formație de bază: Birtașu — Toma,

Băcuț II, Szőkö — Călinoiu, Băcuț I — Mafhet, Nicușor, Ene, Neagu, Suru. Dinamoviștii au cîștigat apoi de 4 ori consecutiv campionatul, în edițiile 1961—62, 1962—63, 1963—64 și 1964—65. Pe urmă, s-au... oprit. Am impresia că și ei socotesc pauza prea mare și vor să-i pună capăt!

ilustrații: N. CLAUDIU